

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Χάριν, ιδίως, τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἡμετέρων ἀναγνωστῶν δημοσιεύομεν περιληπτικῶς τὰ κυριώτερα γεγονότα τῶν ἑορτῶν. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου ὅστις προέδωκεν εἰς τοὺς ἀγῶνας διὰ τῆς παρουσίας του μεγίστην λαμπρότητα, δι' ἣν οἱ Ἕλληνες ἅπαντες εὐγνωμονοῦμεν αὐτῷ.

Τρίτη (4 Ἀπριλίου)

Ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας (4 Ἀπριλίου) θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος εἰς τὴν μνήμην καὶ εἰς τὴν καρδίαν μας. Αἱ Ἀθηναὶ ἠξιώθησαν νὰ ἴδουν κατ' αὐτὴν καὶ νὰ δεξιωθῶν τοὺς Βασιλεῖς τῶν Βασιλέων, Ἐκείνους, εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἐγκείται ἡ τύχη τῶν ἐθνῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὸ κράτος ὁ ἥλιος δὲν δύει. Τοὺς εἶδον εἰσερχομένους ὡς θριαμβευτάς, εἰς τὴν ἐνδοξὴν πόλιν των καὶ ἐγκαινιάζοντας διὰ τῆς παντίμου παρουσίας των τὴν μεγάλην καὶ τὴν εὐγενεστάτην ἑορτήν, εἰς τὴν ὁποίαν αὐταὶ ποσεικάλεσαν τὰ Ἔθνη. Τοὺς ἐθαύμαζαν, ἐν τῇ ὑπερόχῳ ἐκλάμψει τῆς ἰσχύος των, τοὺς ἡγάπησαν ἐν τῇ καταδεκτικῇ εὐμενείᾳ τῆς ὑψηλῆς των ἐπισκέψεως. Οὐδέποτε ἡ νεωτέρα πανήγυρις τῶν Πακισθητῶν ἐωρτάσθη μὲ τόσην πάνδημον συμμετοχὴν καὶ οὐδέποτε ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἡ πομπὴ καὶ ἡ λαμπρότης, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἡ ἐπίσκεψις τῆς ἐνδόξου Οἰκογενείας τοῦ κρατικοῦ μονάρχου. Ὅχι, ἡ πρωτεύουσα, ὅχι ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ συνελθὼν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του ἐκ τῶν περάτων τῶν ὁρίων του, ὑπεδέχθη τοὺς Ἀγγλοὺς Βασιλεῖς κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ τῶν μεγίστων τιμῶν, ὅσων ἤξιώθη. Ἐπίσημον καὶ ἀνεπίσημον ἔθνος, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως του μέχρι τοῦ ταπεινοτέρου ὑπηκόου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου μέχρι τοῦ ὑποδούλου, ὅλοι αἱ Ἑλληνικαὶ φυλαὶ, ὅλοι αἱ Ἑλληνικαὶ κοινότητες: Ἕλληνες τοῦ Βασιλείου, Κρήτες, Θράκες, Μακεδόνες, Ἡπειρώται, Νησιῶται, Μικρασιάται, Ὀμογενεῖς τῆς Αἰγύπτου, τοῦ Αἰμου, τῆς Εὐρώπης, ἀπώτεροι ἀκόμη Ἕλληνες, ἐκ τῶν πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ, εἰς μίαν γενικὴν συνέλευσιν λαοῦ καὶ εἰς μίαν πανελληνίαν συγκέντρωσιν εὐλαβεῶν καὶ εὐγνωμοσυῶν, ἡνωσε τὰς φωνὰς καὶ τὰ αἰσθημάτα του διὰ νὰ εὐφημήσῃ πρώτην φορὰν ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ διὰ νὰ τὸν ἀποθεώσῃ, τὸν μέγιστον τῶν ἐσπερμένων φιλελλήνων καὶ τὸν πανίσχυρον προστάτην τῶν ἐθνικῶν τυχῶν του. Ἡ Α. Μεγαλειότης εἶδε βεβαίως ἐκατομύρια νὰ παρελαύνουν ὑπὸ τοὺς πόδας του καὶ ἤκουσε λαοὺς μυριοπλασίους τοῦ μικροῦ λαοῦ μας νὰ τὸν γεραίρουν καὶ νὰ τὸν ἐπευφημοῦν· ἀλλὰ σπανίως θὰ παρετήρησε δεξίωσιν εἰλικρινέστερον θερμὴν καὶ εὐλαβέστερον εὐγνωμόνα, ἐν τῇ πενιχρᾷ τῆς ἐκδηλώσεως, ὅσον ἐκείνη, διὰ τῆς ὁποίας, διὰ χειροκροτημάτων, διὰ ζητωκραυγῶν, διὰ δακρύων ἀκόμη σεβασμοῦ καὶ συγκινήσεως περιέβαλε τὸν Σεπτὸν καὶ συμπαθέστατον Μονάρχην, τὴν προσφιλέστατην ἡδὴ φυσιογνωμίαν τῆς Μεγαλειότητος Βασιλίσσης, καὶ τὰς αὐτῶν Ὑψηλότητας τοὺς Πρίγκηπας τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους.

Ἡ ἀποβίβασις εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐγένετο τὴν 5 καὶ 12' ἀκριβῶς. Μία ταραχὴ καὶ ἕνας θόρυβος φοβερῶς προεκήθη πρὸ αὐτῆς σημειωθείσης διὰ τοῦ ὁμαδὸν κανονιοβολισμοῦ εἰς τὴν Βασιλικὴν ἀποβάθραν. Ὁ κόσμος ἠννοεῖ νὰ ἴδῃ καλὰ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν τῆς Ἀγγλίας καὶ

προσεπάθει νὰ διασπάρῃ τὰς διαφόρους ἐσχηματισμένας ζώνας καὶ οἱ ἀστυφύλακες τὸν ἡμipόδιζον. Ἡ ἀτμάκατος τῶν Ὑψηλῶν ξένων ἐπρόβαλλεν ἐκ τοῦ στομίου τοῦ λιμενίσκου τῶν Ἀλῶν, μεγαλοπρεπῆς αὐτὴ καὶ πλήρης ἀγγλικῶν καὶ ἑλληνικῶν σημαίων μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο αἱ βασιλικαὶ τοιαῦται παμμέγισται καὶ ἐπιβλητικαί. Ἡ ἀτμάκατος ὡς βέλος ταχεῖα ἐπλησίασεν εἰς τὴν ἀποβάθραν.

— Ζήτη ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας.

Αἱ λέξεις αὗται ἀπετέλεσαν ἕνα ὀρυμαγδόν, ὅστις συνεκλόνησε ψυχὰς καὶ ἐδάφη.

— Ζήτη ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ἀγγλίας.

Αὕτη ἡ ἀναφώνησις διεδέχθη τὴν πρώτην, μεγάλην, ἀτελεύτητος καὶ οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν ἡμετέρων Βασιλέων καὶ τῶν Πρίγκηπων ἤρξαντο ἀποβιβάζομενοι, ἐνῷ ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου ἐπαικίανιζε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Δεπτῇ καὶ γελοέσσῃ ἡ Βρεττανίς Ἀνασσα ἐστράφη πρὸς τὸν ζητωκραυγάζοντα κόσμον καὶ πλήρης χάριτος καὶ μετ' ἐν μείδιμα ἀτελεύτητον, συμβολίζον τὴν συγκίνησιν ἣν ἡσθάνετο ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ δεξιώσει, ἐχαρέτησεν αὐτόν.

— Καλῶς μᾶς ἦλθε χρυσὴ Βασιλίσσα.

Μετὰ τὴν Βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας ἀπεβίβασθη ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος. Νέαι ζητωκραυγαί, νέος ἐνθουσιασμὸς καὶ ἀκολουθεῖ ἀποβίβασις καὶ τῶν ἄλλων Βασιλικῶν μελῶν ἀμφοτέρων τῶν οἰκογενειῶν.

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Δαμαλᾶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην πλησιάσας τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας ἀποκεκαλυμμένος καὶ ἄκρως συγκινημένος ὑπὸ τὰς διαρκεῖς ἀνευφημίας τοῦ πλήθους καὶ μέσα εἰς τὸν κυκεῶνα ἐκείνον προσεφώνησεν αὐτὸν εἰπὼν ὅτι ἡ «πόλις τοῦ Πειραιῶς εἶνε ὄντως ὑπερήφανος νὰ ἔχῃ προσέτι καὶ τὴν τιμὴν νὰ ὑποδεχθῇ σήμερον τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας καὶ λίαν ἐνθουσιωδῶς πανηγυρίζει τὴν ἀφίξιν τῶν Ὑμετέρων Μεγαλειότητων. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις ἀπάσης τῆς πόλεως εἶνε ἀπερίγραπτος, καθ' ὅσον ὁ λαὸς ἀναγνωρίζει εἰς τὴν τιμὴν ταύτην τιμὴν καὶ ἀγάπην τοῦ Μονάρχου τοῦ Μεγάλου Βρεττανικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Ἑλλάδα». Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην τοῦ κ. Δαμαλᾶ, ἥτις κατὰ τὰς προαποφασισθέντας ἐνεχειρίσθη αὐτῷ ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς. «Εἶμαι πολὺ συγκινημένος ἐκ τῶν συμπαθῶν ἐνδείξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἠγάπων καὶ θὰ ἀγαπῶ διότι πολλοὶ δεσμοὶ συνδέουν τὸ ἔθνος μου καὶ ἐμὲ μετ' αὐτοῦ. Παράκαλῶ διαβιάσατε εἰς τὸν Πειραιῶν λαὸν τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐνθουσιωδὴν ὑποδοχὴν του». Μετὰ τὴν ἀντιφώνησιν ταύτην ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μᾶς ἔδωσε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως. Οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ πρίγκηποις ἐπροχώρησαν εἰς τὸν σταθμὸν ὅπου ἐπέβησαν τῆς ἐκτάκτου ἀναμενούσης βασιλικῆς ἀρξατοικίας καὶ ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν γυναιξί καὶ τέκνοις τάς οἰκίας του καὶ νὰ ἐκκινή διὰ νὰ καταλάβῃ ἐγκαίρως θέσεις, ὅπως παραστῇ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῶν Βασιλέων καὶ τοὺς ὑποδεχθῇ ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐνθουσιωδέστερον. Οἱ δρόμοι τῶν συνοικιῶν ἐγέμισαν, ὡς ἐκ συνθήματος ἀπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδιᾶ ἐνδεδυμένους ὅλους τὰ καλλίτερα τῶν ἐνδύματα καὶ σπεύδοντας πρὸς ὀρισμένα σημεῖα τῆς πόλεως. Οὐτε ἡ

θερμότης ἡ σχετικῶς ἰσχυρά, οὔτε ὁ ἥλιος, ὁ ὁποῖος φλογερὸς εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ ζενίθ ἦτο δυνατόν νὰ κρατήσῃ τὸν λαόν· καὶ ἔτρεχον ὅλοι, ἐκτεθειμένοι, διψῶντες καὶ συνθλιβόμενοι ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν τὸ Βασιλικὸν ζεύγος τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐπάτει τὸ ἔδαφος τοῦ ἄστεως. Τὸ μεγαλειότερον ρουσφέτι ἦτο μία θέσις εἰς ἐν παράθυρον τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἡ εἰς ἕνα ἐξώστην ἐκ τῶν ὑψηλῶν μεγάρων τῆς κεντρικωτάτης ὁδοῦ. Διὰ τοῦτο τὰ ξενοδοχεῖα καὶ αἱ οἰκίαι ἐκλείσαν ἐνωρὶς τὰς θύρας των καὶ δὲν ἐπέτρεπον τὴν ἀνοδὸν εἰμὴ μόνον εἰς ἐκείνους οἵτινες πρὸ ἡμερῶν πολλῶν εἶχον ἐξασφαλίσαι μίαν θέσιν. Ἐν τούτοις καὶ αὐτοὶ καίτοι εἶχον ἀκριβοπληρώσει, ἔσπευδον ἐνωρὶς νὰ τὰς καταλάβουν ἐκ φόβου μήπως εὐρεθῶσι πρὸ ἄλλων ἐπιτηδειοτέρων, οἱ ὁποῖοι νὰ ἔχουν καταλάβῃ τὰς θέσεις των.

Ρεῦμα ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖον σπανιώτατα σπανιώτατα παρετήρηθη εἰς τὴν πόλιν μας καὶ φυσιογνωμίαι ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς περιπατητάς τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐνεφανίσθησαν οἰκογενειακῶς διὰ νὰ ζητωκραυγᾶσιν εἰς τὴν ἀφίξιν τῶν Ὑψηλῶν μας ξένων. Διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὅμως μέχρι ποίου σημείου ἔφθασεν ὁ συνωστισμὸς ἀρκεῖ νὰ μάρη ὅτι τὰ δεινὰ ἄλλα τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐβάσταζον ἀπὸ ἕνα ἢ δύο, οἵτινες ὡς ἄλλοι Ζακχαῖοι εἶχον καταλάβῃ περίβλεπτον θέσιν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνέτως θὰ παρεηκούθουν τὴν πομπὴν διερχομένην. Αἱ στέγαι ἐβάσταζον καὶ αὐταὶ τοὺς τολμηροτέρους θεατάς, αἱ δὲ ταρατάσαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἦσαν κατάφορτοι ἀπὸ ὑπαλλήλους καὶ κυρίας ὅπως ἦσαν γεμάται καὶ τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἐξώστης τῶν δύο τούτων ὑπουργείων. Τὴν 4ην μ. μ. τὸ τραῖνον εἰσέρχεται εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὀμονοίας ὑπὸ τὰς ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους καὶ τοὺς ἤχους τῶν μουσικῶν παιανίζουσων τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας διελθὼν μετὰ τοῦ κ. Θεοτόκη, εἶπε πρὸς αὐτόν Ἀγγλιστί:

Χαίρω δι' ἐπαναβλέπω ὑμᾶς κατόπιν τόσο χρόνου καὶ ἐπαναβλέπω καὶ τὸν τόπον ὁμῶν.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἀπαντῶν νηχάριστ' εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητά. Γίνεται ἡσυχία καὶ ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Μερκούρης προσφωνεῖ εἰπὼν «ὅτι ἡ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἡ γιγνομένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπαθάλλετο αὐτῷ πρωτίστως ὑπὸ καθήκοντος εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν δυναστείαν καὶ τὸν ἀγγλ. λαόν ὅστις ὑπῆρξεν ἀρωγὸς καὶ λατρευτὴς τῶν δυναστευομένων λαῶν». Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀπήντησεν βασιλεὺς Ἐδουάρδος εὐχαριστήσας διὰ τὴν γενομένην θερμὴν δεξίωσιν.

Ἐκ τοῦ σταθμοῦ ἡ βασιλικὴ πομπὴ διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἐπευφημουμένη ζωντῶς καὶ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατέβηκεν εἰς τὰ ἀνελκυστῆρα.

Τὴν 6 μ. μ. ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐξῆλθεν εἰς περίπτερον ἀνὰ τὰς Ἀθήνας ἐπ' αἰάκης καὶ ἀπεβίβασεν τὴν γλυκύτητα τοῦ Ἀττικῆς ὄριζοντος. Πρὸς πόντας δὲ ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ θερμὴν ὑποδοχὴν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις.

Τετάρτη (5 Ἀπριλίου). — Κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπουργείου τὸ εὐδρομον «Μπαρζέ» μὲ τοὺς δο-

κινώμενους έρετας οι οποίοι θα λάβουν μέρος εις τους λεμβοδρομικούς αγώνας πρὸς τοῦτο μετέφερον ἐκ Νεαπόλεως καὶ δύο φρακινίδας. Τὸ ἐξ Αἰγύπτου καταπλεῖσαν ἀτμόπλοιοι Ἰσμηναῖοι ἔφερον ὑπὲρ τοὺς 400 ὁμογενεῖς. Ἀπασαί ἐκ Πατρῶν ἀμαξοστοιχίαι καὶ τὰ εἰς Πειραιᾶ καταπλεῖοντα ἀτμόπλοια εἰσι κατὰφορὰς ξένων ἐπισκεπτῶν. Πολλοὶ ἦλθον ἐκ Βεροῦκας, Σεραῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἐξ Ἰωαννίνων, Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης καὶ ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

✽

Πέμπτη (5 Ἀπριλίου). Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας καὶ τοῦ πρίγκιπος Νικολάου ἐξεδάσαν τὴν 2ην μ. μ. ὥραν, εἰς Τατόδην ὁποῦν ἐπαυλῶν περι τὴν ἐσπέραν. Ἡ Α. Μ. ὁ Ἐδουάρδος ἔμεινε καταμαγεμένος ἐκ τῶν ἐξοχικῶν τοποθεσιῶν μέχρι Τατοῦλου.

Ὁ Ἐδουάρδος ἀπένευε παράσημα εἰς τοὺς δημάρχους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν, τοὺς ὑπακόμους τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους ἐκ τῶν τῆς Βασιλικῆς ακολουθίας.

Τὸ ἐσπέραν ἐν τοῖς ἀνκτύροις παρετέθη ἐπίσημον πρὸς τὴν τὸν Βασιλέω τῆς Ἀγγλίας γεῦμα εἰς ὃ παρεκλήσαν 180 πρόσωπα.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ οἴνου ἡγήθη πρῶτος ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ἔκαμε γαλλιστὶ πρόπονσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου προσφωνήσας αὐτὸν Μεγαλόφροντα καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν.

Ἡ Α. Μ. ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν μεγίστην χαρὰν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεται διὰ τὴν ἰσοῦν μεγάλην τιμὴν ἣν ἔκαμε ὁ Βρετανὸς Βασιλεὺς ἐκιοπεθεῖς τὴν Ἑλλάδα, διὸ πρῶτην φορὰν Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἐπισκέπεται τὴν Ἑλλάδα καὶ μάλιστα τὸσον κραταιὸν Μονάρχην. Ἐν εἰλεί διηρομήνευσε πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὰ αἰσθητικά τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ προέειπε πρὸς τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς προδού τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους.

Εἰς τὴν πρόπουν ταύτην τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως ἐγενήθη ἀπὸ τὴν ἐπίσημην γαλλιστὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἰπὼν περίπου τὰ ἑξῆς:

«Μεγαλειότητα καὶ ἀγαπητὸ ἀδελφε. Ἐκτός τῆς συγγενείας μετὰ τῆς δυναστείας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία με συνδέει, ἡ Ἑλλὰς εἶνε καὶ ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἀγαπῶ. Δὲν θὰ ἡσυχώσω ποτὲ τὴν ἐνθουσιάζου ὑποδοχὴν, ἣς ἔκρινον ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιῇ. Εὐχομαι εὐήμεριαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ᾖ αὕτη εὐρηκία. Προσῆλθε εἰς τὴν ἐνταῖαν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος.»

Τὸ ἀπόγευμα κατέπλευσαν τὰ ἀτμόπλοια «Μελπομένη» ἐξ Ὀδησσού, Κων/πόλεως, Σμύρνης μὲ 100 ἐπιβάτας, ἐξ ὧν οἱ 37 ἀθληταί, τὸ Ἀδριατικὸν «Ἀδριανὸν» ἐκ Κρήτης μὲ ἐπισκέπτας, ὃς ἡ «Ἡρα» τοῦ Τζῶν ἐκ Θεσσαλονίκης μὲ 150 ἐπισκέπτας καὶ 13 ἀθλητάς, τὸ Ἰταλικὸν «Σερβίαν» ἐκ Κων/πόλεως μὲ 300 ἐπιβάτας ὁμογενεῖς καὶ ξένους ὡς καὶ διάφορα ἄλλα ἀτμόπλοια.

Ἀπαντᾷς τούτους ἐδεξιώθη ἡ ὑπὸ τὸν κ. Στρεϊτ καὶ Κονοπιστοῦλον ἐπιτροπὴ καὶ τοῖς ἐπεδαψίλευσε διαφόρους περιποιήσεις. Ἐξήτω-κραυγαῶν δὲ παράφορος.

Ὅλος ὁ κινήτος οὗτος πληθυσμὸς πλημμυρῶν τὰς ἀμαξοστοιχίας ἀνῆλθετο εἰς Ἀθήνας. Εἰς τοὺς ἐλλόντας ἐκ Σμύρνης καὶ Θεσσαλονίκης ἀθλητὰς ἐνθουσιάζοντες καὶ ἐγκράδιος ἐγένοντο δεξιότητες. Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὀμονοίας ὅτε ἐνεφανίσθησαν οἱ ἀθληταὶ Σμύρνης με τὰς ἐρυθρολευκοῦς ταινίας καὶ οἱ μουσικὸι τῆς ὑπᾶντας τοῦ Μοναστηρίου μὲ τὰ ἐρυθρὰ φέσια ὁ ἐνθουσιασμός ἐξεράγη ἀκράτητος καὶ ἀποτελεσθεῖς πολυπληθεῖς διαδηλώσεως οἱ ὁμογενεῖς ἀθληταὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐστραίαν. Ἐκεῖ τοῦτο ὑπεδέχετο ἡ ἐπιτροπὴ προϊσταμένων τοῦ κ. Λάμπρου. Ἡ μουσικὴ τοῦ Μοναστηρίου ἀνακρούει τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Ὁ συγκροτούμενος ἐνθουσιασμός ὁ ζήτων ἀφορμὴν νὰ ἐκραγῇ ἐξεδιήθη ἀκράτητος.

Ἡ πάντας τῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας ἀνα-

κρούουσα τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, προκαλεῖ ζήτω-κραυγὰς οὐρανομήκειας καὶ καρυφάνει τὸν ἐθνικὸν στίβον κάτω ὥς τὸ περιζώμα τοῦ ὕψους, πληθος πολλὸς ἀνάμικτος, συγκρατημένος, παύσει, γιγλίζοντες ἀνθρώποι ὅλων τῶν φύλων καὶ ὅλων τῶν φυλῶν, στοιβαζόμενοι διὰ τὸ ἰσθμὸν τὴν ὑπεροχὴν πανήγυριν τῶν μύσων καὶ τῶν σωματιῶν. Ὑπῆρξαν κερίδες εἰς τὰς οὐσίας οἱ θεαταὶ ἦσαν διπλάσιοι ἀπὸ τὰς θέσεις καὶ ὑπῆρξαν θεαταὶ οἱ ὅποιοι ἐσπευσαν ἐκεῖ πρὸς τῆς μεσημβρίας ἀκόμη καὶ ὀλίγον ὁ λευκὸς μαρμαρίνος πλοῦτος τοῦ Σταδίου ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὴν ἀνθρωποπλημμύρην αὐτήν. Ἐν πίπτει ἄλλο δὲν εἶχε μὴ νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου θὰ ἦρκει τὸ στάδιον διὰ νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ἐδῶ κάθε βλέμμα. Ἄλλ' ὅταν τὸ στάδιον τὸ ὑπολίθη κανεῖς ἕνα μέτρος τοῦ θαυμασμοῦ ὅλου πανοράματος, ἡμᾶς δὲν ὑπερφηρανεύθῃ ὅτι ἔχομεν αὐτὴν τὴν προφητικὴν εἰς ὅτι ἡ φύσις καὶ ἡ ἀρχαία τέχνη ἐσώσωσαν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐξήντα χιλιάδες ἀνθρώποι—μία μεγάλη πόλις—περιεληφθῶσαν εἰς τὸν μαρμαρίνον αὐτὸν κολοσσόν, ἀπὸ τὸ ἐξάφρονος εἰς τὰ ὅλη καὶ καθὼς τὸ τελευταῖον ἀνὰ πεζίμα ἐστέφοντο ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, τοὺς σταλόντας ν' ἀπολαύσαν καὶ αὐτοὶ τὸ θέαμα, καὶ ἐνθάδε κανεῖς, ὅτι πρόκειται περὶ ὀλοκλήρου πλῆθους κυριευθείσης καὶ φρουρουμένης. Καὶ δὲν ἦτο μόνον τὸ πλῆθος τοῦ Σταδίου ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τὸ ἀπ' ἐξῶ καὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑπερῶν. Ἀπ' ἐξῶ χιλιάδες ἀνθρώποι παρετάχθησαν μετὰ τὸν πλῆθος τῶν ὁλοκλήρων, ἀκούσαντες τὰς ζήτησιν καὶ νὰ μεταλάβουν τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν ἄλλων ἐξ ἀποστάσεως. Μετὰ τὰς ὀλίγας τῶν ἀπαιτήσεων, ἦσαν ὅλοι ἐνθουσιάζοντες καὶ ὅλοι ἐνθουσιάζοντες καὶ ἐνθὺς εἰς τὸ στάδιον οἱ ἄλλοι ἐβλεπον μετὰ τὴν ἀνὰ ἀνὰ μὲν νὰ περῶν ἡ ὥρα χωρὶς νὰ ἔρχονται οἱ βασιλεῖς, αὐτοὶ εἶχαν τὴν ἀπόλαυσιν νὰ ζήτησιν καρυφάσαντες πρῶτον τὴν βασιλικὴν πομπήν. Ἡ εἰσοδὸς τῶν βασιλέων ὑπῆρξε θέαμα θαυμαστόν. Τέσσαρες μουσικαὶ παικιστρίδες ἐκάλαν τὸς δύο ἐθνικοὺς ὕμνους, ὁ στίβος καταλαμβανόμενος ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν πομπήν ἡ ὁποία ἀποκαθυστάθη εἰς χρυσὴν ἐπὶ χωρὶς μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπίσημος, ἐξήντα χιλιάδες θεαταὶ ὄρθιοι ζήτησιν καρυφάσαντες, οἱ αὐτοὶ δὲν εἶνε εὐκολοὶ νὰ συναντηθῶν εἰς τὸν αὐτὸν χώρον καὶ ὑπῆρξαν μερικὸι, οἱ ὅποιοι εἶδαν πολλῶν ἀνθρώπων ἄσπετα, ὀλοκλήρην δὲ ὅτι αὐτὸ τὸ θέαμα δὲν τὸ ἀπῆλθεν πονεῖται, οὕτε ἐλπίζον νὰ τὸ ἀπῆλθεν. Ἀλλὰ ἡ ὑπεροχὴ ἀλλήλων στιγμῇ τοῦ Σταδίου ὑπῆρξε ἡ παρέλασις τῶν ἀθλητῶν. Χίλιοι ἄνδρες καὶ μία δροσρὰ φοῦγτα Δανιδίων καρατίων, ὁ ἀρσὶς καὶ ἡ κρέμα τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἔκαμον τὴν τὸν γύρον τοῦ Σταδίου διὰ νὰ περάσουν πρὸ τῶν Βασιλέων καὶ νὰ τοὺς χαίρουντο. Τὸ βλέμμα δὲν ἐπρόφθανε νὰ σταματήσῃ εἰς τὰ ὠραία σώματα, εἰς τὰ ὑπερόχου παρὰ τὴν ἀντιφάσιν, εἰς τὰς τελείας γραμμάς, εἰς τὰς γλυμμάς καμπύλας. Τὰ γυμναστήρια καὶ αἱ παλαιότητες μὲς ἐστειλαν ὅτι κατὰ τὴν ἀντιφάσιν, ὅτι ἐπέτυχον τελειότερον. Ἦσαν ἐκεῖ αἱ Δανίδες μετὰ τὰ σώματα τὰ ὀλισθηρὰ, τὰ ὅποια δὲν ἔχασαν τίποτε ἀπὸ τὴν καλλονὴν τοῦ γυναικείου σώματος καὶ ἀπέκτησαν τὴν εὐκαμψίαν τὴν ὁποῖαν δίδει ὁ ἐπιστημονικὸς καὶ μετρημένος ἀθλητισμός, οἱ Γερμανοὶ βιδομόνοι καὶ βασιλεῖς, οἱ Γερμανοὶ καὶ κινούμενοι ὡς σὺρὰ νεύροσπαστα, οἱ Ἰταλοὶ μετὰ τὴν ἐλπίαν διατάξιν σαρκῶν, οἱ Γάλλοι λεπτοὶ καὶ εὐλγιστοί, οἱ Σουηδοὶ μαθηματικῶς ἀνεπτυγμένοι, πόσον μαθηματικῶς, ὅσοι νὰ κάμνουν ἐιδικὰς κινήσεις διὰ τοὺς μῆς τῆς κοιλίας καὶ τοὺς μῆς τῶν μηρῶν, οἱ Οὐγγροι μὲ τὰ ἐλληνικὰ χρώματα εἰς τοὺς πῖλους τῶν καμμάτων σωματικῆς διαπλάσεως, καὶ ἔπειτα αἱ Δανοὶ, οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Βέλγοι, οἱ ἰδιώμας διαλεγμένοι, ὅλοι ὥρατοι καὶ εὐσταθεῖς, οἱ Κριτικοὶ ζωγραφιστοὶ μετὰ τὴν ὥραν στυλίων, ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦντες πομπὴν θαυμαστικήν, ἡ ὁποία εἰς τὴν διαβάσιν τῆς ἀφῆνε τὸ ἀρματὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ τῆς τελειότητος. Οἱ ἀθληταὶ ἐπερνοῦσαν ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς κατ' ὁμάδας χωριστὰς μετὰ τὴν σημαίαν καὶ

—Νὰ μοῦ ζήσετε. Σεῖς θὰ ἐλευθερώσετε τὴν Μακεδονίαν μας.

Ὁ κ. Λάμπρος σκορπίζει παντοῦ ἐνθουσιάζοντες λόγους καὶ αἱ πατριωτικαὶ αὐταὶ ἐκδηλώσεις ἐξακολουθοῦν ἐπὶ πολὺ.

—Μετὰ πόρον δύο ὥρων, ἦτοι τὴν 7 1/2 μ. μ., ἡ ἀφῆσε τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐδοῦντο καὶ πάλιν ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ φωνάζει ἐφιλοξένοι τοὺς Ἀμερικανούς καὶ τοὺς ὑπερβόρειους ἀθλητάς, ἐθλόντας ἄλλους μὲν διὰ τοῦ Σιδιροδρόμου Πελοποννήσου, ὅπου τοὺς ὑπέδεχθη ἡ Ἐπιτροπὴ, ἄλλους δὲ διὰ τοῦ Πειραιῶς. Ἦσαν περὶ τοὺς πενήντην, μετὰ τὸν χαρακτηριστικὸν ὅτι τύπον τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς φιλῆς, συνοδεύμενοι ἀπὸ πολυπληθεῖς συνόδους καὶ ἐπιτροπὰς.

Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ παλαιὸς μας φίλος, ὁ νικητὴς τῶν Ὀλυμπικῶν ἀγώνων τοῦ 1896 εἰς τὸ ἔλαμ ὁ Κόνολι, ὁ φοβερός Ἀμερικανὸς ἄλτης. Ὁ Κόνολι, καίτοι ὑπερβολῶς πλὴν καὶ ἡλικίας 37 ἐτῶν, μὴ λησμονήσας ὅτι ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον θερμότητων τότε ἐκδηλώσεων ἦλθε καὶ πάλιν ἀπαξ εἰς τὴν ἀκούσθαι τὸ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐπαινετικὰς τῶν ἀπαλαίων τοῦ φίλων, ὡς ἔλεγε.

✽

Κυριακὴ (9 Ἀπριλίου)

Ἀπὸ τὸ πρῶτον τὴν Κυριακὴν παντοῦ ἐφαίνετο ὁ πυρετός τῆς διακοσμήσεως. Τὰ καταστήματα καὶ ἀνεκίνουν, προσέθετον νέας καρέκλας καὶ τραπέζια. Οἱ ἀστυβόλakes ἐρρίποντο αὐστηρὸν βλέμμα καὶ εἰς τὴν παραμαρτυροῦσαν ἀσχημον τῶν κεντρικῶν δρόμων. Σημαῖα καὶ κοντοὶ ἐφέροντο γυμνὰ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις Ἐπᾶνος εἰς τοὺς ἐξώτας τῆς οδοῦ Σταδίου καὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος, οἱ ὅποιοι δίδουν τὸν τόνον πάντοτε τῆς ἐορτῆς, αἱ σημαῖαι ἐκινούντο ἀπὸ τὸ πρῶν ἡ μίαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἄλλης ἐξακρούον, ἔψαυον ἀλλήλας μετὰ ἕνα ἐλαφρὸν κυματισμὸν ὡς θωπεῖαν ὑπὸ τὴν ἐλαφρὰν αὐραν.

Ἡ κίνησις εἰς τοὺς δρόμους ἦτο ἀσυνήθης. Εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰς κρῆνες εἰς ὅλα τὰ κέντρα ἐβλεπε κανεῖς ἕνα κλῶσμον ξένων, μορφὰς ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι δὲν διεκδικοῦν ὅθεν ἡγεμονίαν. Κυριαρχοῦν οἱ Ἀνατολῆται. Ἐπερδοῦσαν ἀπὸ τὰ φασκία των, τὴν φιλοπερίεργειαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των. Ὅταν τὸ μεσημέρι ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ Σύνταγμα ἡ μουσικὴ μετὰ τὴν σημαίαν διευθυνομένη πρὸς τὰ Ἀνάκτορα, ἕνας ἡλεκτρικὸς κλονισμὸς διέδραμε τὰς ψυχὰς ὅλων. Πολλοὶ μάλιστα ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς ἄλυττους ὁμογενεῖς ἐδάκρυσαν, ὅταν τὸ ἐθνικὸν μας σύμβολον διήλθε ὑπὸ τὸν παλαιὰν τῆς μουσικῆς.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ πόλις εἶχε μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειότερας κρίσεις τοῦ φιλαθλητισμοῦ τῆς. Ὅπου δρόμος ἐκεῖ καὶ ἕνα ρεῖμα ἀνθρώπων ἀνερχομένων πρὸς τὸ στάδιον. Μία πομπὴ ἀτελείωτος, πομπὴ ἀτελείωτος, πομπὴ καταπληττοῦσα μετὰ τὸν ὄγκον τῆς, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν ἔλειπον καὶ αἱ ὥραι, διότι εἰς τὰς λαϊκὰς συγκεντρώσεις τὸ κάλλος οὐδέποτε ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας.

Πολλοὶ μεταδύνουν με ἀμάξας καὶ πολλοὶ μετὰ τὴν φάλαγγ, νὰ φθάσουν εἰς τὸ στάδιον ἀπὸ τὴν 1. μ. καὶ μάλιστα κατόρθωσαν εἰς τὰς 2 μ. μ. νὰ φθάσουν εἰς τὸ Σύνταγμα.

Πρὸ τῆς οδοῦ Σταδίου γίνεται ἀληθὴς ἀγὼν διὰ νὰ προχωρήσῃ κανεῖς. Πρέπει νὰ ἔχῃ τις βραχίονας σιδηροῦς διὰ νὰ κατωρθώσῃ νὰ κάμῃ βῆμα. Ἡ εἰσοδὸς εἶνε πολὺ στενὴ. Οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ὅποιοι ἐκτελοῦν τὸν ἔλεγχον τῶν ἐισιτηρίων δὲν ἐπαρκοῦν καὶ ἀνταρξάζονται ὁ κόσμος νὰ περμένῃ ὀλοκλήρως ὥρα δὲν νὰ κατωρθώσῃ νὰ εἰσέλθῃ προχωρῶν ἐν ἐκτατομυμιοστὸν τοῦ μέτρου εἰς κάθε λεπτόν. Τόσος εἶνε ὁ συνωστισμός. Τὸ στάδιον παρουσιάζει τὸ θέαμα τὸ ὅσον κάμνει τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον πραγματικῶς ἀπαράμιλλον καὶ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον. Κάτι τι ὡς μαγεῖα καὶ ὡς θάμνωμα

ὀφθαλμῶν ἀνεκμπεν εἰς τὸ βλέμμα τοῦ διαρκόμενου τὰ μακρὰν προπύλαια. Ἀπὸ τὸν στίβον κάτω ὥς τὸ περιζώμα τοῦ ὕψους, πληθος πολλὸς ἀνάμικτος, συγκρατημένος, παύσει, γιγλίζοντες ἀνθρώποι ὅλων τῶν φύλων καὶ ὅλων τῶν φυλῶν, στοιβαζόμενοι διὰ τὸ ἰσθμὸν τὴν ὑπεροχὴν πανήγυριν τῶν μύσων καὶ τῶν σωματιῶν. Ὑπῆρξαν κερίδες εἰς τὰς οὐσίας οἱ θεαταὶ ἦσαν διπλάσιοι ἀπὸ τὰς θέσεις καὶ ὑπῆρξαν θεαταὶ οἱ ὅποιοι ἐσπευσαν ἐκεῖ πρὸς τῆς μεσημβρίας ἀκόμη καὶ ὀλίγον ὁ λευκὸς μαρμαρίνος πλοῦτος τοῦ Σταδίου ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὴν ἀνθρωποπλημμύρην αὐτήν. Ἐν πίπτει ἄλλο δὲν εἶχε μὴ νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου θὰ ἦρκει τὸ στάδιον διὰ νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ἐδῶ κάθε βλέμμα. Ἄλλ' ὅταν τὸ στάδιον τὸ ὑπολίθη κανεῖς ἕνα μέτρος τοῦ θαυμασμοῦ ὅλου πανοράματος, ἡμᾶς δὲν ὑπερφηρανεύθῃ ὅτι ἔχομεν αὐτὴν τὴν προφητικὴν εἰς ὅτι ἡ φύσις καὶ ἡ ἀρχαία τέχνη ἐσώσωσαν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐξήντα χιλιάδες ἀνθρώποι—μία μεγάλη πόλις—περιεληφθῶσαν εἰς τὸν μαρμαρίνον αὐτὸν κολοσσόν, ἀπὸ τὸ ἐξάφρονος εἰς τὰ ὅλη καὶ καθὼς τὸ τελευταῖον ἀνὰ πεζίμα ἐστέφοντο ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, τοὺς σταλόντας ν' ἀπολαύσαν καὶ αὐτοὶ τὸ θέαμα, καὶ ἐνθάδε κανεῖς, ὅτι πρόκειται περὶ ὀλοκλήρου πλῆθους κυριευθείσης καὶ φρουρουμένης. Καὶ δὲν ἦτο μόνον τὸ πλῆθος τοῦ Σταδίου ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τὸ ἀπ' ἐξῶ καὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑπερῶν. Ἀπ' ἐξῶ χιλιάδες ἀνθρώποι παρετάχθησαν μετὰ τὸν πλῆθος τῶν ὁλοκλήρων, ἀκούσαντες τὰς ζήτησιν καὶ νὰ μεταλάβουν τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν ἄλλων ἐξ ἀποστάσεως. Μετὰ τὰς ὀλίγας τῶν ἀπαιτήσεων, ἦσαν ὅλοι ἐνθουσιάζοντες καὶ ὅλοι ἐνθουσιάζοντες καὶ ἐνθὺς εἰς τὸ στάδιον οἱ ἄλλοι ἐβλεπον μετὰ τὴν ἀνὰ μὲν νὰ περῶν ἡ ὥρα χωρὶς νὰ ἔρχονται οἱ βασιλεῖς, αὐτοὶ εἶχαν τὴν ἀπόλαυσιν νὰ ζήτησιν καρυφάσαντες πρῶτον τὴν βασιλικὴν πομπήν. Ἡ εἰσοδὸς τῶν βασιλέων ὑπῆρξε θέαμα θαυμαστόν. Τέσσαρες μουσικαὶ παικιστρίδες ἐκάλαν τὸς δύο ἐθνικοὺς ὕμνους, ὁ στίβος καταλαμβανόμενος ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν πομπήν ἡ ὁποία ἀποκαθυστάθη εἰς χρυσὴν ἐπὶ χωρὶς μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπίσημος, ἐξήντα χιλιάδες θεαταὶ ὄρθιοι ζήτησιν καρυφάσαντες, οἱ αὐτοὶ δὲν εἶνε εὐκολοὶ νὰ συναντηθῶν εἰς τὸν αὐτὸν χώρον καὶ ὑπῆρξαν μερικὸι, οἱ ὅποιοι εἶδαν πολλῶν ἀνθρώπων ἄσπετα, ὀλοκλήρην δὲ ὅτι αὐτὸ τὸ θέαμα δὲν τὸ ἀπῆλθεν πονεῖται, οὕτε ἐλπίζον νὰ τὸ ἀπῆλθεν. Ἀλλὰ ἡ ὑπεροχὴ ἀλλήλων στιγμῇ τοῦ Σταδίου ὑπῆρξε ἡ παρέλασις τῶν ἀθλητῶν. Χίλιοι ἄνδρες καὶ μία δροσρὰ φοῦγτα Δανιδίων καρατίων, ὁ ἀρσὶς καὶ ἡ κρέμα τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἔκαμον τὴν τὸν γύρον τοῦ Σταδίου διὰ νὰ περάσουν πρὸ τῶν Βασιλέων καὶ νὰ τοὺς χαίρουντο. Τὸ βλέμμα δὲν ἐπρόφθανε νὰ σταματήσῃ εἰς τὰ ὠραία σώματα, εἰς τὰ ὑπερόχου παρὰ τὴν ἀντιφάσιν, εἰς τὰς τελείας γραμμάς, εἰς τὰς γλυμμάς καμπύλας. Τὰ γυμναστήρια καὶ αἱ παλαιότητες μὲς ἐστειλαν ὅτι κατὰ τὴν ἀντιφάσιν, ὅτι ἐπέτυχον τελειότερον. Ἦσαν ἐκεῖ αἱ Δανίδες μετὰ τὰ σώματα τὰ ὀλισθηρὰ, τὰ ὅποια δὲν ἔχασαν τίποτε ἀπὸ τὴν καλλονὴν τοῦ γυναικείου σώματος καὶ ἀπέκτησαν τὴν εὐκαμψίαν τὴν ὁποῖαν δίδει ὁ ἐπιστημονικὸς καὶ μετρημένος ἀθλητισμός, οἱ Γερμανοὶ βιδομόνοι καὶ βασιλεῖς, οἱ Γερμανοὶ καὶ κινούμενοι ὡς σὺρὰ νεύροσπαστα, οἱ Ἰταλοὶ μετὰ τὴν ἐλπίαν διατάξιν σαρκῶν, οἱ Γάλλοι λεπτοὶ καὶ εὐλγιστοί, οἱ Σουηδοὶ μαθηματικῶς ἀνεπτυγμένοι, πόσον μαθηματικῶς, ὅσοι νὰ κάμνουν ἐιδικὰς κινήσεις διὰ τοὺς μῆς τῆς κοιλίας καὶ τοὺς μῆς τῶν μηρῶν, οἱ Οὐγγροι μὲ τὰ ἐλληνικὰ χρώματα εἰς τοὺς πῖλους τῶν καμμάτων σωματικῆς διαπλάσεως, καὶ ἔπειτα αἱ Δανοὶ, οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Βέλγοι, οἱ ἰδιώμας διαλεγμένοι, ὅλοι ὥρατοι καὶ εὐσταθεῖς, οἱ Κριτικοὶ ζωγραφιστοὶ μετὰ τὴν ὥραν στυλίων, ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦντες πομπὴν θαυμαστικήν, ἡ ὁποία εἰς τὴν διαβάσιν τῆς ἀφῆνε τὸ ἀρματὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ τῆς τελειότητος. Οἱ ἀθληταὶ ἐπερνοῦσαν ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς κατ' ὁμάδας χωριστὰς μετὰ τὴν σημαίαν καὶ

τὸν ἀρχηγὸν των καὶ ἐχαίρετοσαν κατὰ τὸν ἰσθμὸν τὸν τρόπον καὶ αἱ σημαῖαι ἔλκων εἰς γυμναστήριον. Καὶ εἰς τὸ μεταξὺ τὸ στάδιον ἐσείετο ἀπὸ τὰς ζήτησιν καρυφάσαντες καὶ οἱ θεαταὶ καρυφάνον ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ θεαμάτου, δὲν ἔχουντο πᾶσι ὁμάδα ἀπὸ τὰς διερχομένους νὰ πρωτοκαυμάσουν. Ἐως ὅτου νὰ κατασταλῶν αἱ ἐπαινετικαὶ τοῦ κέντρου καὶ τῆς σφενδόνης ἤρχιζαν νέαι ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν σκελῶν, εἰς τὴν ἐμφάνισιν νέας ὁμάδος, ἡ ὁποία ἤρχετο νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τῆς. Τὸ θέαμα αὐτὸ τῆς ὁμάδας παρελάσεως τὸ ἀπετυπώσαν φωτογραφία καὶ κινηματογράφοι ἐντὸς τοῦ στίβου καὶ ὅσοι δὲν ἠτύχησαν νὰ τὸ ἀπολαύσουν ζωντανὰ νὸν καὶ σπαρταρήσαν διὰ τὸ ἰσθμὸν ἀνεκινούμενον ἐνὸς τῶν ἀπὸ τὰς ταινίας τῆς θαυμαστικῆς ἐμφανέσεως. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φορὰ ἡ τέχνη δὲν ἔκαστο ὁλοκλήρως νὰ ποδοῖται τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ζωὴν μίαν πομπῆς, ἡ ὁποία ἐμάγευσε καὶ ἡμελῶντες τοὺς θεατάς.

Τὴν 3, 20' ἀκριβῶς τέλος ἀναγγέλλεται ἡ ἀφῆσις τῶν Βασιλέων. Μία πνοὴ προσδοκίας διατρέχει τὸν Σταδίου ὀλοκλήρην αἰ εἰς τὴν εἰσοδὸν μουσικῆ ἀρχίζον νὰ παικίζον, οἱ περισσώτεροι τῶν θεατῶν ἐγείρονται ὄρθιοι. Μία ἰσχυρὴ ἐνθουσιάζου ἀντιφάσιν καὶ πικρὰ ἀρχίζον τὰ χειροκροτήματα, τὰ ὅποια γίνονται ἀκόμη πυκνότερα, ὅταν εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ στίβου ἐμφανίζεται ἡ βασιλικὴ πομπή. Προηγούνται αἱ οὐκίαι τινες, ἔπονται δὲ κατὰ σειράν ἀμέσως: Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, δίδων τὸν βραχίονα εἰς τὴν Βασιλισσάν τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδραν. Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος δίδων τὸν βραχίονα εἰς τὴν Βασιλισσάν Ὀλγαν μελανομυνοῦσαν. Ὁ βασιλεὺς φέρει σπολὴν Ἀγγλοῦ ναυάρχου, μετὰ τὴν χρυσὴν σείριττα ὑπὸ τὴν μαρμαρίνην καὶ εἰς τὴν κομμοδόχον εὐδιάκριτον λευκοκίχον τὴν τακτικὴν τοῦ ἐλληνικοῦ Μεγαλοσταύρου. Ἐρχονται κατόπιν: Ἡ πριγκίπισσα Σοφία καὶ ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας, κρατοῦμεναι ἀπὸ τὸν βραχίονα.

Ἀμέσως δὲ ἔπονται ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τὴν στολὴν στρατιώτου, ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας, φέρων ναυτικὴν στολὴν, ὁ πρίγκιψ Γεώργιος μετὰ τὴν στολὴν, ὁ πρίγκιψ Νικολάος ἐπίσης, ὁ πρίγκιψ Βάττεμπεργ, ὁ Μ. Δουὶ Βόρις, ἡ πριγκίπισσα Βικτωρία τῆς Ἀγγλίας, ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη,

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

νους σηματοφόρος εκτάκτου σωματικής διαπλάσεως. Οι ούγγροι εξετέλεσαν δυσκόλους ασκήσεις μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ ρυθμικότητας.

Δεύτεροι ἦλθον οἱ Νορβηγοὶ οἵτινες ἐνεθυσίασαν τὰ πλήθη καὶ ἔκμακν ὥστε νὰ ἀντηχῇ τὸ Στάδιον διαρκῶς ἀπὸ χειροκροτήματα. Τρίτοι ἐνεφανίσθησαν εἰς δύο ομάδας οἱ Ἰταλοὶ, οἵτινες ἐξετέλεσαν λίαν ἐπιτυχῶς κλίσεις καὶ μεταβολὰς ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους.

Τὴν Τρίτην (11 Ἀπριλίου) ἐγένοντο λεμβοδρομικαὶ ἐν Φαλήρῳ. Πρῶτοι ἦλθον οἱ Ἰταλοὶ, δεύτεροι πάλιν οἱ Ἰταλοὶ καὶ τρίτοι οἱ Ἕλληνες, εἰς δὲ τοὺς κολυμβητικούς ἀγῶνας πρῶτοι ἦλθον οἱ Ἀγγλοὶ, εἰς δὲ τὸ Ζάππειον ἐγένοντο ἀγῶνες ξιφασκίας εἰς οὓς παρέστη καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος.

Τὴν Τετάρτην ἀγῶνες εἰς τὸ Στάδιον τῶν 100 μέτρων, ἄλματος ἐπὶ κοντῷ εἰς ὃ ἐνίκησεν ὁ Γάλλος στρατιώτης Γκοντέρ, καὶ ἄλματος ἀνευ φορᾶς εἰς ὃ ἐνίκησαν οἱ Ἀμερικανοί.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τῇ 2 Ἀπριλίου 1906.

Ὅσα ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων ἐγένοντο παρ' ἡμῖν ἀξία λόγου συμβάντα περιῆλθον εἰς γνώσιν σας. Ἀπεφύγομεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ περὶ συλλήψεων, ἐρευνῶν κατ' οἶκον, ὅπως, κρίνοντας ἐκ τῶν ὑστέρων περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἐκφράσωμεν ὑγιεστεράς τὰς κρίσεις ἡμῶν. Ὁ ὑπερβολικὸς πάταγος ὁ διεγερθεὶς ἐκ τοῦ φόνου ἐνὸς ἀχρείου μισθάρου ψευδοφρονόμου δὲν ἠλπιζομεν ὅτι ὁ ἀναστάτωνε τὰ καλῶς κείμενα. Δὲν παρεξενεύθημεν δὲ καὶ πολὺ γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ νέος ἡμῶν Γ. Διοικητής, ψευδεῖς λαθῶν πληροφορίας παρὰ τῶν ενδιαφερομένων (ἐξ Ἀθηνῶν ἢ ἀλλοῦθεν) εἶχεν ἀπολυτοὺν καθήκον νὰ ἐξονυχίσῃ τὰ πράγματα μέχρ' ἰσχυροῦ ἐκείνου ὁποῦθεν φόβος ἦτο ν' ἀνακαλυφθῇ τι. Εὐτυχῶς δι' ὅλους ἡμᾶς τὸ πᾶν ἀπεδείχθη ἀπάτη καὶ ὁ ὑπερβάλλον ζήλος τῆς ἀστυνομίας πρὸς συλλήψεις, ἐρευνὰς κτλ. καταντᾷ κωμικός. Κρατοῦνται ἐν τούτοις ἐν ταῖς φύλακαῖς ὁ αἰδ. Παπα-Θωμάδης, οἱ ἀδελφοὶ Γεωργίτσει καὶ ὁ ὑπὸ κρυφῶν ἑλλήνων Καλαμαριτζής. Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ἐν τῷ ὀλίγῳ, ἂν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ θελήσῃ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον τῆς ταχέως, οἱ ἐν λόγῳ ὑπόδικοι, θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς οἰκογενείας των. Πράγμα ὅμως σκανδαλίζον ὑπερβολικὰ εἶνε ὅτι ὁ ἐραστὴς τῆς γυναικὸς τοῦ φονευθέντος Σιούμα, περὶ τοῦ οὗ ποῦ πολλὰ ψιθυρίζονται, μένει ἐλεύθερος καὶ οὔτε ἠρωτήθησαν καὶ οἱ συνοικοῦντες νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ τοῦ φόνου.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐδολοφονήθη ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ γυνὴ τις ὁμογενὴς κατὰ τὴν συνοικίαν Σαράδας ὡς δράστης συνελήφθη μηχανικὸς τις ὁθωμανὸς ὁ Ἀβδὺλ-Σιαμέτ περὶ τοῦ οὗ ποῦ ὑπάρχουν καταθέσεις πολὺ ἐπιβαρυντικαί.

Ἡ ἀστυνομία πρὸ ἡμερῶν ἐξώρισεν εἰς Βεράτιον πολλοὺς ἀέργους κάλλιστα ποιούσας διακί ὅμως ἀφίνει δέκα πέντε ὅλους Βλαχοδασκάλους ἀέργους καὶ δὲν τοὺς διώκει; Νομίζει ὅτι οἱ 20 μαθηταὶ τοῦ Ρωμουνικοῦ Σχολείου ἔχουν ἀνάγκην περισσώτερων τοῦ ἐνὸς διδασκάλου;

Ποῖον σκοπὸν ἔχουν τόσοι ὀπλοφόροι Ἀλβανοί, οἱ ὅποιοι συνοδεύουν τὸν διερχομένον, τὸν ἱατρὸν καὶ τοὺς δασκάλους τῆς προπαγάνδας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΟΥΜΗΣ

Ἰατρός

Τέως ἐξωτ. βοηθὸς ἐν τῇ Παθολογ. κλινικῇ Καραμήτσῃ καὶ τῇ Νοσοκομείῳ τῶν Μεταδοτικῶν νοσημάτων καὶ ἐσωτερικὸς ἱατρός ἐν τῇ Ὀφθαλμιατρείῳ.

40—Ὁδὸς Εὐριπίδου—40.

ΑΓΟΡΑΖΩ

γραμματοσήμετα παλαιὰ καὶ νέα, μεταχειρισμένα Ἑλληνικά, Κρητικά καὶ Βουλγαρικά καὶ ἄλλων διαφόρων κρατῶν καὶ πρὸ πάντων Κυπριακά.

Zsivovjov, Rue Isabella 2. Budapest.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπένευμε προχθές, μετὰ τὴν ἐκ Ταταίου ἐπάνοδον, τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου ναυάρχου τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τούτου ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος παρήγγειλε νὰ τῷ ἐτοιμάσουν στολὴν τοῦ νέου του βαθμοῦ. Ἡ εἰδησις τῆς ἀπονομῆς τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου ναυάρχου τοῦ ἡμετέρου στόλου εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας ὡς καὶ ἡ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ τίτλου ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἐδουάρδου, κοινοποιηθεῖσαι, ἐνέπλησαν χαρᾶς τὸ ναυτικὸν μας, ἐπιτροπὴ δὲ ἀμέσως συνεστήθη ἐξ ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν βαθμῶν τοῦ πολεμικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου καὶ τοῦ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἔκμακν εἰς αὐτό, ἀποδεχθεὶς τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου τοῦ ναυάρχου. Πρὶν ἢ ζητήσῃ ὅμως νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου ἡ ἐπιτροπὴ παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου καὶ παρεκάλεσε τὴν Α. Υψηλότητα, ὡς ναύαρχον τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, νὰ δεχθῇ τὴν προεδρίαν αὐτῆς. Τὴν 21)2 ἀκριβῶς τῆς Κυριακῆς ἡ ἐπιτροπὴ ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἐπὶ κεφαλῆς παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ προσεφώνησε τὸν Βασιλέα Ἐδουάρδον ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ὡς ἐξῆς γαλλιστί:

Μεγαλειότατε,

Μερίστην τιμὴν ἀποτελεῖ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Β. Ναυτικὸν ἡ εὐνοία, ἣν ἡ Υ. Μεγαλειότης ἡδύκησε νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς αὐτό, ἀποδεχθεῖσα τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιτίμου Ναυάρχου, τὸν ἀπονεμηθέντα ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικόν, τὸ ἀριθμοῦν εἰς τὴν ἱστορίαν του σελίδας ἐνδόξους, αἰσθάνεται εὐγενῇ ὑπερηφάνειαν ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι ἔχει μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἰσχυροῦ Βρετανικοῦ Ναυτικοῦ, τοῦ οὗ ποῦ αἱ ἐνδοξαὶ θυσίαι κατὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου τόσον συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἐθνους ἡμῶν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀνάμνησις δὲν θὰ ἐξαλειφθῇ ποτὲ ἀπὸ τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου πατριώτου. Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, ἡμεῖς, ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν τὴν Υμ. Μεγαλειότητα ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκφράσιν τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης του καὶ τῶν εἰλικρινεστέρων εὐχαριστιῶν του.

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἀπαντῶν ἐξέφρασε καὶ πάλιν τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου ναυάρχου τοῦ τόσον ἐνδόξου ἑλληνικοῦ στόλου καὶ ἠυχήθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν νὰ καταστή, ἐν εἰρήνῃ ἀναπτυσσόμενον, ἐφάμιλλον τοῦ ἀγγλικοῦ.

Ὡς εἶχε προαγγελθῇ, οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν πριγκήπων τῆς Οὐαλλίας καὶ τῆς πριγκηπίσσης Βικτωρίας μετεβήσαν τὴν Κυριακὴν τὴν 11)2 π. μ., συνοδευόμενοι ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας των, εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀγγλικὸν ναὸν καὶ παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν. Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, ἡ ὁποία διήρκεσε πέραν τῆς μεσημβρίας, ἐφάλη ὑπὸ τοῦ χοροῦ ὁ ἀγγλικὸς ὕμνος, ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ὁποῦ ἐξῆλθον οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ πριγκήπες καὶ ἐπιβάντες τῶν ἀναμενουσῶν ἀνακτορικῶν ἀμαξῶν, κατηνύθησαν εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν Βασιλέων ἤρξαντο προσερχόμενοι καὶ οἱ προσκεκλημένοι διὰ τὸ πρόγευμα ὑπὲρ παρετέθη τὴν 12)45 π. μ. παρεκάθησαν δὲ εἰς αὐτὰ 24 ἐν ὅλῳ προσώπῳ, ἦτοι ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀλ. Σκουζές, ὁ Ἀγγλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν σερ Κάρολος Χάρδινγκ, ὁ πρῶτος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός

κ. Ἀθ. Ρωμάνος, ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Δαμαλάς, οἱ διευθυνταὶ τῆς ἀγγλικῆς, τῆς γερμανικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς.

Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἐσπέραν τῆς τρίτης καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου μετέβη εἰς Κἀτάκωλον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πύργον καὶ Ὀλυμπίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων. Οἱ κάτοικοι Πύργου καὶ κατὰ τὴν μετὰδρασκιν εἰς Ὀλυμπίαν καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδον παρεσκεύασαν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν. Χιλιάδες λαοὶ κατήλθον εἰς Ὀλυμπίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκοντο χάριν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καὶ τοῦ ἱατρικοῦ συνεδρίου ἐκ Βοστώνης τῆς Ἀμερικῆς ὁ κ. Μ. Ἀναγνωστόπουλος ἐξ Αἰγύπτου οἱ κ. Νέστωρ Τζανακλῆς, Ἰ. Τσάμης, Ἀριστοτέλης Πράτσικας, Χάρις Βασιλείου, Φίλ. Βριζόπουλος ἐκ Κων/πόλεως ὁ κ. Περικλῆς Πολυζώης καὶ Ἀντ. Σούρας μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, Χρ. Δάλλας ἱατρός ἐκ Γκιμουρτζίνης ὁ κ. Γ. Μαλεσιδῆς ἱατρός ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Δ. Σάβρος ἐκ Καβάλλας ὁ παν. Σπ. Βλάχος ἀρχιμανδρίτης ἐξ Ἰωαννίνων οἱ κ. κ. Β. Ρέκας καὶ Χ. Μπροκούμης ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Χ. Κουτούζης ἱατρός.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀναχωρεῖ εἰς Ζαγόριον ὁ κ. Κ. Καπρίδης.

— Ἀφίκοντο ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Τσαρπλινὰ οἱ κ. κ. Ν. Χρηστοδούλου, Κ. Μουτσόπουλος, Χρ. Ἰ. Καρᾶς, Λουκᾶς Μουσμύτης καὶ Ἰω. Μπρισίμης.

— Ἀφίκετο ἐκ Δράμας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Δ. Δημητριάδης.

— Ὁ κάλλιστος νέος Κίμων Μ. Παναγῆς διδάκτωρ τοῦ Πολυτεχνείου, ἐπανελθὼν ἐπὶ ὀλίγον μετὰ συμπληρωματικὰς ἐν Μονάχῳ σπουδὰς, ἀνεχώρησε πάλιν κατ' αὐτὰς εἰς Βερολίνον πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτῶν.

— Ἐκ τῆς συναδέλφου ὁ «Ἐλεγχος» ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Θεοφάνους Γάτση, οὔτινος σφίγγομεν θερμῶς τὴν χεῖρα. «Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ ἐξ Ἡπείρου ἀξιόλογος νέος κ. Θεοφάνης Γάτσης φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατοῦδριάντος τῆς «Λέσχης τῶν φοιτητῶν», ὁμιλήσας περὶ «κοσμογονίας κατὰ τὰς διαφόρους δοξασίας καὶ θεωρίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν κατ' ἡμᾶς, ἐνδιατρίψας καὶ ἀναπτύξας κυρίως τὴν νῦν πεισφύσαν θεωρίαν τοῦ Λαπλάς καὶ Καντίου, καὶ προσθέσας ἅμα ὀλίγα περὶ τῶν γεωλογικῶν στρωμάτων καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἐμφανήσεως τῶν προκοπτάρων. Μόνον διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μὲν μορφὴν τοῦ κ. Θεοφάνους Γάτση, λέγομεν, ὅτι οὗτος ἐπαραμυθεύη τὸ θέμα μετὰ μεγάλης δεινότητος δι' ὅσους τὸν ἀγνοοῦν, θεωροῦμεν περιττὸν νὰ εἰπωμεν τίποτε».

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντοκοὺς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἦτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὠριμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ αἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ καταθέσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅπως (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογίων πληρώνονται ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστάσει καὶ, τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2) 3) 4) 5)	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν	1 ἔτους
2) 1) 2) 3) 4) 5)	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν	2 ἔτων
3) 2) 1) 2) 3) 4) 5)	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν	4 ἔτων
4) 3) 2) 1) 2) 3) 4) 5)	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν	5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντοκῶν καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικὰ ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΩΝ Γ. ΜΑΓΓΟΥ

Θ—Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου—6

Υφάσματα Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά πρώτης ποιότητος. Ἐργασία καὶ τέχνη ἀρίστη. Παλὰ υπέρταται καὶ ἀδιάβροχα ἐτοιμα ὑπερώτατα. Πιναὶ εὐθηνότατοι.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς Φωνῆς τῆς Ἡπείρου εὐρίσκονται ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους Ἀριθ. 10^η πλάνσιον τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀδελφιστικῆς Ἑταιρίας.

Τύποις Π. Α. Πετράκου, Σοφοκλέους 7